

Sygn. akt I ACa 538/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 czerwca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Paweł Rygiel (spr.)
Sędziowie:	SSA Maria Kus-Trybek SSA Zbigniew Ducki
Protokolant:	st. prot. sądowy Marta Matys

po rozpoznaniu w dniu 20 czerwca 2013 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa A. M.

przeciwko Niepublicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej (...) Sp. z o.o. w K. przy interwencji ubocznej Towarzystwa (...) SA z siedzibą w W.

o zapłatę i ustalenie

na skutek apelacji Interwenienta ubocznego

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 11 grudnia 2012 r. sygn. akt I C 102/11

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od interwenienta ubocznego na rzecz powódki kwotę 135 zł (sto trzydzieści pięć złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.**

sygn. akt I ACa 538/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Okręgowy:

- zasądził od strony pozwanej Niepublicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej (...) Sp. z o.o. w K., na rzecz powódki A. M. kwotę 41.500 zł;

- ustalił odpowiedzialność strony pozwanej w stosunku do powódki za szkody mogące powstać w przyszłości a będące w związku przyczynowym z zabiegiem operacyjnym wykonanym w dniu 13 czerwca 2007 roku;

- umarzył postępowanie w zakresie objętym cofnięciem pozwu;
- rozliczył koszty procesu.

Sąd I instancji ustalił, że A. M. zgłosiła się do leczenia w pozwanej poradni z powodu deformacji i bólu stóp. Po konsultacji, przeprowadzono u niej w dniu 13 czerwca 2007 r. zabieg operacyjny, który jednak nie spowodował uzyskania należytego efektu. W związku z tym u powódki wykonano w dniu 17 października 2007 r. kolejny zabieg, po którym u powódki utrzymywał się zespół bólowy stopy i występowały trudnościami w chodzeniu. Dopiero w 2009 r., po konsultacji w innej placówce przeprowadzono trzeci zabieg, w którym wykonano próbę uwolnienia usztywnienia w stawie stopy i poprawę zniekształcenia.

W dalszej kolejności Sąd poczynił szczegółowe ustalenia dotyczące negatywnych dla zdrowia powódki skutków leczenia podjętego w pozwanej placówce oraz przyczyn wystąpienia powikłań, za które odpowiada strona pozwana. Wskazał, że u powódki w dalszym ciągu widoczne są skutki przeprowadzonych wadliwie zabiegów tj. zniekształcenie w obrębie palucha stopy, ustawienie szpotawe paliczka dalszego palca I stopy, młotkowate ustawienie w stawie międzypaliczkowym palucha, brak podparcia I stawu MTP przy obciążeniu stopy, skrócenie długości palucha w porównaniu ze stopą prawą. Ponadto badanie wykazało sztywność w stawie MTP, ustawienie paliczka podstawnego do góry ze szpotawością paliczka dalszego palucha, a także skrócenie o około 1 cm długości palucha oraz bolesność palpacyjną całego palucha z niewielkim obrzękiem. Powódka ma chód upośledzony z nieprawidłową fazą odbicia i podparcia przodostopia, co kwalifikowane jest jako znaczny stopień zaburzeń funkcji ruchowej kończyny.

Sąd wskazał także, że w chwili obecnej, w związku z powstaniem utrwalonych zmian w stawie MTP i powstałym zniekształceniom należy brać pod uwagę alloplastykę stawu śródstopno – palcowego stopy (wszczepienie sztucznego stawu na miejsce zmienionego chorobowo) oraz poprawę ustawienia palucha.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy uznał roszczenie powódki w całości za uzasadnione, jako znajdujące oparcie w przepisach art. 430 kc oraz art. 444 kc, 445 i 24 kc.

Odnosnie żądania ustalenia odpowiedzialności strony pozwanej na przyszłość podkreślił, że dla jego uwzględnienia należało wykazać wysokie prawdopodobieństwo wystąpienia dalszych, normalnych następstw błędnie przeprowadzonego zabiegu operacyjnego. Ustalony stan faktyczny sprawy – w ocenie Sądu - pozwala na przyjęcie takiego prawdopodobieństwa, w szczególności jeżeli zważyć, że w wyniku błędnego wyboru metody leczenia zastosowana przez stronę pozwaną istnieje duże prawdopodobieństwo, że powódka będzie musiała poddać się alloplastyce. W tej sytuacji istniały podstawy do uwzględnienia takiego żądania.

Od powyższego orzeczenia, w części uwzględniającej powództwo co do ustalenia odpowiedzialności strony pozwanej na przyszłość za skutki leczenia u strony pozwanej, apelację wniósł interwenient uboczny – Towarzystwo (...) SA w W..

Apelujący zarzucił:

- naruszenie przepisów postępowania tj. art. 233 w zw. z art. 189 kpc poprzez przyjęcie, że zamiar powódki poddania się specjalistycznemu zabiegowi chirurgii plastycznej przesądza o wykazaniu istnienia interesu prawnego żądania ustalenia odpowiedzialności na przyszłość;

- naruszenie przepisów prawa materialnego poprzez przyjęcie, że powódka była zobowiązana do wykazania wysokiego prawdopodobieństwa wystąpienia dalszych następstw błędnie przeprowadzonego leczenia, podczas gdy przesłanką uwzględnienia powództwa jest wykazanie interesu prawnego w żądaniu ustalenia oraz poprzez przyjęcie, że powódce taki interes prawny przysługuje.

W uwzględnieniu podniesionego zarzutu interwenient uboczny wniósł o zmianę wyroku poprzez oddalenie powództwa w zaskarżonej części.

Powódka wniosła o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja interwenienta ubocznego nie może odnieść zamierzonego skutku.

Ustalenia faktyczne dokonane w pierwszej instancji Sąd Apelacyjny przyjmuje za własne. Oparte zostały o wszystkie przeprowadzone dowody, których ocena mieści się w granicach wyznaczonych art. 233 § 1 kpc.

Zarzut odnoszący się do art. 233 § 1 kpc został wadliwie sformułowany. Jego treść nie odnosi się bowiem do oceny dowodów i w istocie apelujący nie kwestionuje ustaleń faktycznych Sądu, a ma na celu zakwestionowanie oceny prawnej.

Trafnie zarzuca apelujący, że przesłanką materialnoprawną uwzględnienia powództwa opartego na przepisie art. 189 kpc jest istnienie interesu prawnego w ustaleniu. Tyle tylko, że fakty związane z prawdopodobieństwem wystąpienia dalszych, przewidywanych następstw zdarzenia wywołującego szkodę mogą uzasadniać ocenę, że taki interes prawny w ustaleniu w rzeczywistości istnieje.

Przypomnieć zatem należy, że w sprawie nie budzi wątpliwości, iż u powódki wystąpił uszczerbek na zdrowiu będący wynikiem nieprawidłowo przeprowadzonego leczenia w pozwanej placówce, za co strona pozwana ponosi odpowiedzialność odszkodowawczą. W dacie wyrokowania nie ustąpiły wszelkie negatywne skutki związane z tym leczeniem, a z ustaleń faktycznych wynika, iż możliwe jest w przyszłości przeprowadzenie dalszego leczenia pozostającego w związku przyczynowym ze zdarzeniem, za który odpowiada strona pozwana – jak np. alloplastyka.

Zważyć także należy, że przeciwko przyjęciu, że w opisanej wyżej sytuacji istnieje interes prawny w ustaleniu odpowiedzialności sprawcy szkody na przyszłość, nie przemawia wydłużenie terminów przedawnienia roszczeń odszkodowawczych. Jak wskazał Sąd Najwyższy m.in. w wyroku z 8 sierpnia 2012 r., III CSK 40/12, „Pod rządem art. 442¹ § 3 k.c. powód dochodzący naprawienia szkody na osobie może mieć interes prawny w ustaleniu odpowiedzialności pozwanego za szkody mogące powstać w przyszłości”. W szczególności – w ocenie Sądu Apelacyjnego – o braku takiego interesu nie przesądza fakt, iż aktualnie znane są powódce niektóre z dalszych następstw leczenia, w tym możliwość poddania się kolejnemu zabiegowi operacyjnemu. Nie można bowiem przesądzić wyniku planowanego leczenia oraz tego, że nie pojawią się dalsze skutki pozostające w związku przyczynowym ze zdarzeniem, za które strona pozwana odpowiada. Nie można także przewidzieć czasu, po upływie którego ewentualne skutki się pojawią.

Apelacja powoda jest zatem bezzasadna, pomimo trafności teoretycznego wyводу prawnego dotyczącego wykładni art. 189 kpc oraz braku pełnej przejrzystości wyводу Sądu Okręgowego w tym zakresie.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 385 kpc, orzekł jak w sentencji. O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania (art. 98 § 1 kpc w zw. z art. 391 § 1 kpc).